

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נזיר-הריני נזיר		מאי דאמר									
מימרא											
הריני נזיר לכשיהא לי בן ונזיר מאה יום, נולד לו בן עד שבעים - לא הפסיד כלום, לאחר שבעים - סותר שבעים, שאין תגלחת פחות משלשים יום.											טו.
יום שבעים עולה לכאן ולכאן.	רב:										טז.
נולד לו עד שבעים - לא הפסיד כלום	תנן:										טז.
ואי סלקא דעתך עולה לכאן ולכאן, איתגוררי מיתגך											טז.
אלא, בדין הוא דלא ליתני עד שבעים, ומשום דקתני סיפא אחר שבעים - סותר שבעים, קתני רישא שבעים.											טז.
נולד אחר שבעים - סותר שבעים	ת"ש מסיפא:										טז.
מאי אחר? אחר אחר.											טז.
אבל אחר ממש מאי? הכי נמי דלא סתר											טז.
אי הכי, מאי איריא דתני נולד עד שבעים לא הפסיד כלום? אפי' אחר שבעים נמי, הא אמרת לא סתר											טז.
אלא ש"מ אחר ממש, וכן מתני' לרב שמע מינה.											טז.
ורב כמאן אמרה לשמעתי?											טז.
אילימא כאבא שאול											טז.
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל - בטלה ממנו גזירת שבעה, שמנה ימים קודם לרגל - בטלה ממנו גזירת שלשים, ומותר לספר ערב הרגל, ואם לא סיפר ערב הרגל - אסור לספר אחר הרגל	דתנן: [ת"ק]										טז.
אפי' לא סיפר קודם הרגל - מותר לספר אחר הרגל, שכשם שמצות שלשה מבטלת גזירת שבעה, כך מצות שבעה מבטלת גזירת ל'	אבא שאול:										טז.
מ"ט דאבא שאול? לאו משום דקסבר: שביעי עולה לכאן ולכאן											טז.
דלמא עד כאן לא קאמר אבא שאול - אלא באבילות ז' דרבנן, אבל בנזיר דאורייתא לא											טז.
אלא רב דאמר כר' יוסי											טז.
שומרת יום כנגד יום, ששחטו וזרקו עליה בשני שלה ואח"כ ראתה - הרי זו אינה אוכלת, ופטורה מלעשות פסח שני	דתניא, ר' יוסי:										טז.
מ"ט דר' יוסי? לאו משום דקסבר: מקצת היום ככולו.											טז.
ממאי? ודלמא משום דקסבר: מכאן ולהבא הוא מטמא											טז.
ומי סבר ר' יוסי הכי?											טז.
זב בעל שתי ראיות ששחטו וזרקו עליו בשביעי, וכן שומרת יום כנגד יום ששחטו וזרקו עליה, ואח"כ ראו, אע"פ שמתמאין משכב ומושב למפרע - פטורין מלעשות פסח שני	והתניא, ר' יוסי:										טז.
מאי למפרע? מדרבנן.											טז.
הכי נמי מיסתברא, דאי ס"ד מדאורייתא, אמאי פטורין מלעשות פסח שני?											טז.
לעולם אימא לך: טומאה דאורייתא, תהום דזיבה התירו.											טז.
ואף רבי אושעיא סבר: למפרע - מדרבנן											טז.
זב הרואה בשביעי שלו - סותר את שלפניו	דתניא, רבי אושעיא:										טז.
לא נסתור אלא יומן.	ואמר ליה ר' יוחנן:										טז.
מה נפשך? אי סתר, כולהו סתר אי לא סתר, לא נסתור ולא יומן											טז.
אלא אימא: לא נסתור ולא יומן.											טז.